

V červnu 2018

BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

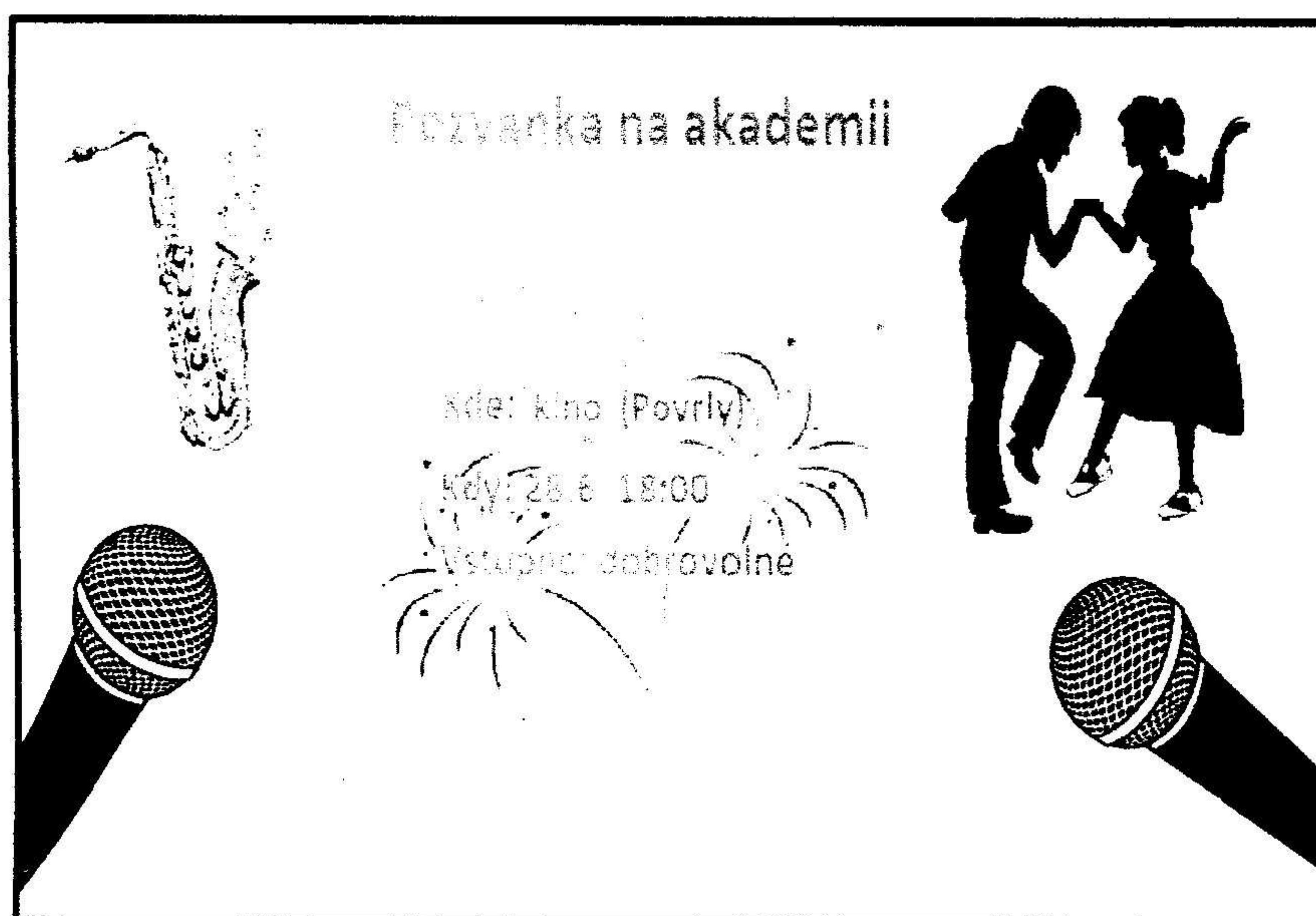
2/2018 ročník 13

Milí čtenáři Buňky, milí žáci, milí rodiče a všichni ostatní milí. Máte před sebou poslední číslo našeho časopisu ve školním roce 2017/2018.

Na závěr školního roku vám přináším spoustu příspěvků a doufám, že si každý z vás nějaký ten „svůj“ najde. To bude pro mě a pro všechny, kteří mě tvoří ta nejlepší odměna.

Užijme si léta a společně doufejme, že prázdniny neutečou, ale budou se doslova a do písmene vléci ;-). V září nashledanou.

Vaše Buňka

Čtvrťáci U Vysmátý žáby

Ve čtvrtek 3. května jsme jeli do Ústí nad Labem do čajovny U Vysmátý žáby na přednášku o čaji. Paní Jolana nám vyprávěla o tom, kde se čaj pěstuje a naučila nás i čajový rituál.

Kryštof P.

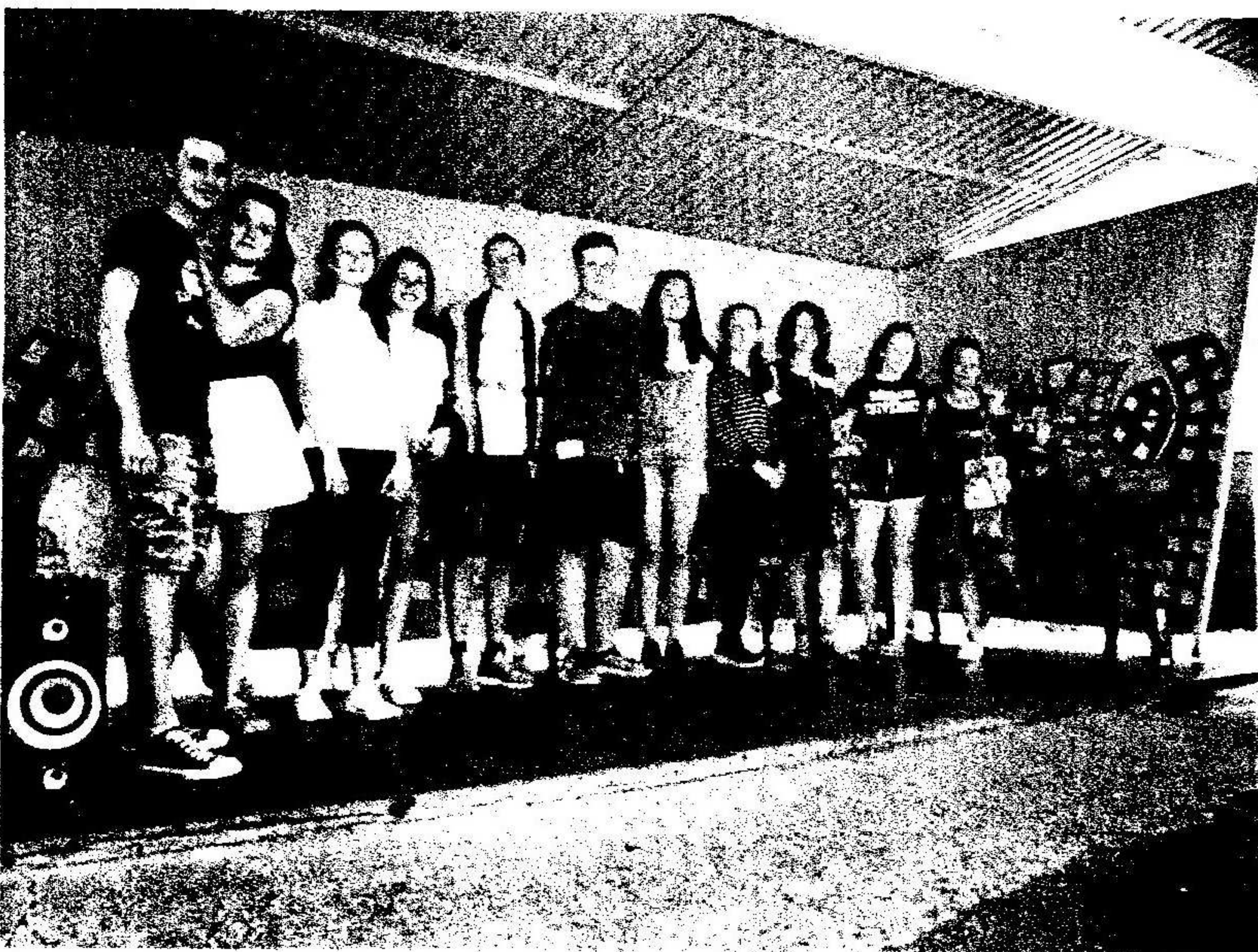
Potom jsme ochutnávali čaje. Ten první chutnal jako...no, vlastně mi nechutnal. Ten druhý byl výborný.

Jolana nám povídala pověst o tom, jak pití čaje vzniklo. Prý jednomu císaři spadl do vroucí vody lístek čajovníku a on se napil. Další verze byla ta, že chudí lidé prosili bohyni o bohatství, ta si urázla oční víčka, hodila je lidem na zem a prohlásila: „Tu máte bohatství a opatrujte ho.“

Gabča F.

Pili jsme čaj z malých mističek a u nich byla i takzvaná čichátka. Před odchodem jsme si zkusili nalévat vodu ze zvláštní čajové konve s velmi dlouhým hrdlem.

Lenka P.

Rekonstrukce autobusové zastávky

Tak nám to skončilo. Uzavřela se naše sedmiměsíční práce na rekonstrukci autobusové zastávky pod školou. Začalo to výzvou paní učitelky Vaněčkové, která nás nabádala přihlásit se do tohoto projektu, a poté návštěvou vyslanců této akce. Po návštěvě nastala doba plánování, návrhů a řešení důležitých problémů např. zjistit, jestli zastávku můžeme předělat, jak vyřešíme dilemma laviček, nebo jakým

způsobem bude přeměna vypadat. Následovala porada s místostarostou, který nám slíbil pomoc a odcházel s nadšeným úsměvem. Když po schůzce pana Krska se synem (profesionální malíři působící v Povrlech. Vymalovali například obecní kostel) vyplynulo, že přes noc to vše předělat nejde, rozhodli jsme se začít makat na Den Země. Nejdříve jsme obrousili zašlý žlutý nátěr a s ním i nápisy na něm. Nejtěžší úkol byl najít si na zastávku čas. Tak na ní pracovaly i ostatní třídy místo odpoledního vyučování. Do paměti se nám vryla sedmá třída, která nám naši práci nevylepšovala, ale naopak mrvila. Proto jsme na ní pracovali v době ředitelského volna, kdy jsme si koupili pizzu a makali od osmi od rána do tří odpoledne. Když byla zastávka namalována, nastala chvíle kontur. Nakonec do zastávky přibyla zelená barva, kterou se natřel celý spodek a dary od obce v podobě dvou laviček a koše. Musím říct, že jsme si na ní mákli a následné křtení zastávky a taková menší oslava byly zasloužené. Přišlo dost lidí. Od starosty až po obyvatele povrleského sídliště. No, a v sobotu se konala konference v Praze, která celý ten projekt ukončila. Z potlesku a z obličejů diváků jsem poznala, že my to měli nejlepší. Jak jinak. Ale vážně. Naše škola si při tomto projektu mákla nejvíce.

E. Krunčíková

Projekt Žijeme s přírodou zaměřený na cykloturistiku v okolí Máchova jezera

Všichni určitě víte, že devátá a sedmá třída byla na cyklistickém kurzu.

A pokud ano, tak byste rádi věděli, co se všechno odehrálo, že? Ráno v půl osmé jsme měli za krásného vedra sraz na nádraží v Povrlech. Naložili jsme kola na speciální vozík, koupili jízdenky a pomalu, ale jistě jsme se začali jako třída hádat o ty nejlepší pokoje. Nasedli jsme do vlaku směr Děčín a probírali jsme minulý cyklák. Když jsme konečně dorazili na hlavní nádraží v Děčíně, dostali jsme asi deset minut volna, abychom si skočili nakoupit ještě nějaké jídlo na cestu. Očekávaný příjezd do České Lípy byl konečně tu a už zbývalo pouze počkat na kola. Po nějaké chvilce jsme mohli vyrazit, směr Sportcentrum. Cestou jsme zjistili, že servis kol opravdu selhal. Přijeli jsme, najedli jsme se a vyrazili do Doks po cestě, kterou známe již z minulého roku. Po příjezdu do místa určení, jsme všichni padli únavou, jelikož nás cesta velmi vyčerpala. Ráno jsme se vzbudili nádherně odpočatí, a na stolech nás čekalo úžasné pohoštění v podobě švédských stolů. Po dostatečném nasycení všech prázdných žaludků jsme absolvovali výlet na Hradčany, který se dle mého skromného názoru povedl. Petr usoudil, že má horské kolo, takže může jezdit kamkoliv. To se mu ale vymstilo, když píchnul obě dvě duše.

Martin Krpeš

Letos naši devátou třídu čekal poslední společný výjezd, kde jsem já samozřejmě nesměla chybět. Sice nejela celá devátá třída, ale i tak jsme si to všichni užili a sedmáci byli víc v pohodě, než jsem čekala. Já osobně jsem měla celý kurz spíše jako čtecí kurz. Bohužel nejsem na kole tak zdatná jako ostatní spolužáci, a proto jsem většinou četla nebo sledovala seriály, zatímco ostatní usilovně jezdili na kole. Já jsem aspoň měla čas a klid, abych mohla pracovat na ročníkové práci. Přesto jsem si celý pobyt užila. Mohla jsem odpočívat a mít chvilku klidu. Také mám spoustu krásných vzpomínek. Nejvíce na čtvrtek, který byl takový závěr celého pobytu. Ráno jsme jeli na lodi kolem Máchova jezera a zbytek dne byl víceméně volný. Nejlepší byl večer, kdy jsme si my, deváťáci přečetli úryvky z deníku, který jsme psali v šesté třídě, kdy jsme všichni podváděli. Bylo to svým způsobem dojemné a já jsem si úplně vzpomněla na ten den, a jak jsem se cítila. Zbytek večera, než jsme měli jít do pokoje spát, jsme skoro všichni byli spolu a povídali si. Já jsem tedy občas vylezla, ale snažila jsem se být spíš nenápadná. Když se všichni rozutekli do pokojů spát, tak asi okolo desáté nás s rámusem vzbudili, že máme stezku odvahy. Upřímně jsem se nebála, ale můj orientační smysl není nejlepší. Víte, co se stalo? Já jsem se ztratila, protože jsem se svým spolužákem špatně odbočila a asi po hodině bloudění jsme se rozhodli radši se nějak dostat zpátky na ubytování. Cestou jsme potkali bezdomovce, což mi nepřišlo nebezpečný, ale teď při zamyšlení se mi to už tak zdá. V pátek jsme už jeli domů a myslím, že všichni byli rádi, že jsou už doma. Abych to celé shrnula. Podle reakcí mohu usoudit, že všem zúčastněným se celý výjezd líbil a povedl se. Jsem ráda, že se náš poslední výjezd vyvedl.

Michaela Křivková

Soutěž „Mladý záchranář“

Naše škola se pyšní mnoha velkými úspěchy, většinou na poli šachovém či orientačním. Tentokrát šlo o úspěch na soutěži „Mladý záchranář“. Výprava v podobě hlavy týmu (nebo spíš krku?) paní učitelky Černohlávkové, pravidelných účastníků Matěje Karvánka a Karla Kurendy a nováčků Jasmíny Rajtorové a Bětky Siručkové se umístila na 3. místě. Bohužel nám o jedno umístění utekl postup do krajského kola, ale i tak to byla skvělá zkušenost. Správně bych ale měla začít od úplného začátku, kdy začala naše příprava na tuto soutěž. A to, že to byla velmi pečlivá příprava, snad nemusím ani zmiňovat. Domlouvali jsme si schůzky. Občas to bylo místo vyučování a někdy zase po škole. Na schůzkách jsme se většinou učili věci (jak to na naučných schůzkách většinou chodí), které byly potřeba. Jako je resuscitace, druhy hasicích přístrojů, topografie, uzle atd...

Když nastal Den „D“ jeli jsme do hasičské zbrojnice v Ústí nad Labem, konkrétně do Všebořic s odhodláním a touhou obhájit stupně vítězů (měli jsme od paní učitelky slíbený McFlurry v McDonaldu, takže jsme věděli, že jestli nic neobhájíme, zmrzlina logicky nebude). Takže motivace byla veliká.

Musím zmínit, že na pár stanovištích nám bylo řečeno, že jsme v dané disciplíně zatím nejlepší. Což nám samozřejmě lichotilo. A ne, nezapomněli jsme se s tím pokaždé pochlubit paní učitelce.

Vše šlo hladce, u každé disciplíny jsme mohli mít maximálně 60 bodů. Nám se vždy pohybovaly okolo 60 – 50/45. Ovšem na disciplíně jménem „Chůze po tmě“ jsme se měli rozdělit do dvojic. Já – Bětko a Matěj – Kája. Měli jsme na očích brýle, přes které nebylo vidět, museli jsme se držet za ruce a měli jsme hledat předměty v neznámém prostoru. Za každý nalezený předmět jsme měli 3 body. Pokud jsme se pustili - bylo 10 bodů. Já a Bětko jsme našly tři předměty, ale společnou nepozorností jsme se pustily. Tím pádem jsme měli -1 bod. Kluci poté skóre trochu vylepšili a nakonec jsme z absolvované disciplíny dostali 8 bodů. Jo, paní učitelka nás moc nepochválila. Další disciplíny už šly daleko lépe.

Vtipných momentů bylo taky mnoho. Zprvu na střelnici, kdy „Jája zapomínač“, zapomněla brýle, ale pán, který byl na stanovišti, mi půjčil své brýle, na kterých měl tak -4 dioptrie, ty jsem s velkými DÍKY odmítla, takže střelení naslepo je fakt super. Nebo když Kája volal na tísňovou linku, ale v podstatě nevolal, protože telefon byl vypnutý. Prostě úsměvné momenty.

No, a konec tohoto dne už jsem v podstatě prozradila na začátku tohoto článku. Nakonec jsme získali 3. místo z 12 týmů. To samozřejmě znamenalo jídlo v McDonaldu (a zmrzka od paní učitelky také) a potom následovala jen cesta domů.

Tahle celá soutěž dokáže člověka naučit hodně. Tedy alespoň já jsem to tak brala/beru. Moc mě mrzí, že příští rok již nebudu moci soutěž absolvovat, vzhledem k mému věku. Každopádně chci moc poděkovat paní učitelce Černohlávkové, že mi možnost zúčastnit se téhle soutěže dala a měla se mnou a mou zapomnětlivostí trpělivost.

Jasmína Rajtorová

Ročníková práce žáka deváté třídy - víme, o co jde?

Malá maturita. To nám všem vyvstalo na mysli, když jsme vymýšleli novou povinnost pro naše žáky. Vsadím se, že tomu říkají jinak. Mnohdy výrazy, jež nepatří do slušné mluvy.

Možná bych měl všem nejdříve vysvětlit, proč jsme tuto záležitost přidali do nároků na „devátáky“. Možná bych měl vysvětlit, že nejde o nějaký nesmysl, který přidal nervy a práci všem zúčastněným. Co tedy „ročníkovka“ je a má být?

Doba se mění. Mění se děti. Měnit by se měla i škola/školství. Dříve vzývané „trivium“ - čtení, psaní a počítání je již dávno zapomenuto. Dnes jsou to kompetence a gramotnosti. Ve skutečnosti jde o to samé. Děti musí umět číst, psát a počítat. Nově musí komunikovat, prezentovat, spolupracovat. Téměř v každém oboru činností, jež je čekají v životě po škole.

Ročníkovka se věnuje právě těmto aktivitám. Letos podeváté.

1) Téma

Někteří žáci si téma začínají promýšlet již v osmé třídě. Někteří na začátku školního roku.

2) Vedoucí učitel

S kým si rozumím, kdo mi pomůže, kdo mi má co říci, s kým se mi bude dobře spolupracovat?

3) Spolupráce

Co od vedoucího chci, jak si naplánujeme schůzky, jak budeme plnit své plány? Je dvanáct minut hodně, nebo málo? Umím o něčem samostatně hovořit? Věřím připomínkám učitele? Chci uspět?

4) Prezentace

Nejde jen o vlastní cíl, ale o cestu, kterou urazím. Co dělám dobře? Co dělám špatně? Co změním? Někdy může být cílem i samotná cesta.

5) Komise

Zvládnou stres? Zvládnou stres? Usmívají se? Přijdou se na mě podívat i ostatní? Zvládnou to? Zvládnou to!

Přál bych vám všem zažít podobný úspěch (například v práci), který zvládly tyto „naše“ děti. Byl to skvělý zážitek, což dokládají i reakce některých přítomných rodičů.

Děkujeme T. Skála

Ohlas rodiče.....

Díky svému povolání jsem coby hodnotitel každý rok přítomen u desítek prezentací vysokoškolských studentů. Ať už v rámci hodin výuky, kde prezentují výsledky své práce, či obhajob jejich závěrečných kvalifikačních prací, za které pak obdrží tituly bakalářů, magistrů či doktorů. V červnu tohoto roku jsem se jako rodič a divák mohl účastnit prezentace ročníkových prací žáků deváté třídy Základní školy v Povrlech. Předsudek, se kterým jsem vstoupil do místnosti, totiž že tyto prezentace nutně vzhledem k věku a zkušenostem žáků musejí být na rozhodně nižší kvalitativní úrovni, se vystřídal po několika prezentacích s poznáním, že většina těchto vystoupení si v ničem nezadá s prezentacemi vysokoškolských studentů, ba co víc, některé je i předčí. A to nejenom obsahem, ale i formou. Kultivovaný projev, zajímavá témata, poutavá prezentace. Palec nahoru škole a učitelům, že se věnují nad rámec svých obvyklých povinností těmto žákům a jejich pracím, palec nahoru samotným žákům - do budoucna jistě úspěšným studentům, rétorům a prezentátorům. S jemnou parafrází titulu svěžího Fulghumova díla „Vše, co opravdu potřebuji znát ohledně prezentací, jsem se naučil na Základní škole v Povrlech“ ještě jednou veliká poklona všem.

Jan Hnízdil

Ročníková práce - já už to vím

Upřímně. Klepala jsem se před tímto dnem už více než týden. Práci i řeč k ní jsem měla hotovou, ale i přesto jsem se bála. Měla jsem strach z pohledů a z ohlasů na mou práci. Byla jsem v učebně vedle etiky. Porotu jsem lepší mít nemohla. Patřila do ní paní ředitelka. Musím ale přiznat, že nejvíce mě znervózňoval pan učitel Skála, který byl mým vedoucím práce. Strach nabyl, když jsem viděla povedené práce ostatních. Vůbec, ale vůbec se mi před tu tabuli nechtělo. Dá se říct, že jsem šla jako poslední. Jakmile jsem si stoupla před porotu a diváky... mluvila jsem bez zábran. Spadlo to ze mě, a jakmile jsem okecala poslední slide, oddechla jsem si. Názory poroty mě mile překvapily a z hodnocení jsem byla nadšená.. 44 z 45 bodů. Jeden mi strhli za rychlost. Doma jsem se poplácala na rameni.

E. Krunčíková

Dopoledne s virtuosem

V pátek 15. 6. zažili lidé v povrlském kostele nevšední událost. Svou návštěvou nás poctil jeden z nejvýznamnějších současných českých houslových virtuosů pan Jaroslav Svěcený. Každoročně si z naší republiky vybírá 2 školy a pro ně uspořádá koncert. Měli jsme opravdu štěstí! Jelikož je pan Svěcený nejen virtuosem, ale také propagátorem a popularizátorem vážné hudby, koncert stál opravdu za to. Děti ze základní školy a další návštěvníci koncertu si užili nejen krásně a mistrně zahrané skladby, ale také se dozvěděli spoustu zajímavých informací. Pedagogy školy a manažera p. Svěceného velmi potěšilo, že děti přišly na koncert krásně oblečené a jejich chování zhodnotil sám mistr slovy „...takto vnímavé a chytré publikum už jsem dlouho neviděl.“

I. Hamplová

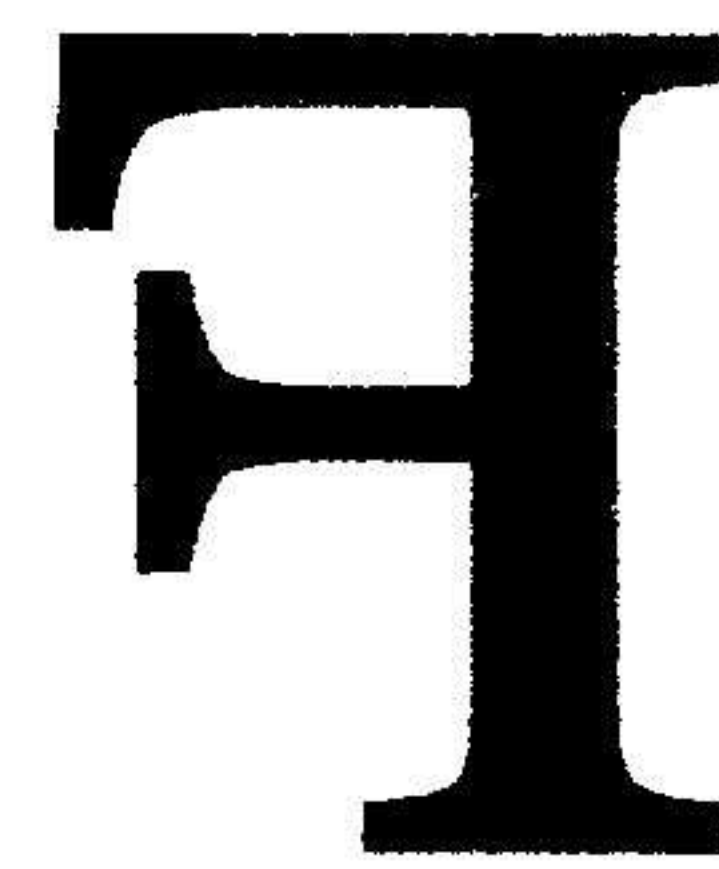
A jak koncert viděli druháčci?

Pan Jaroslav Svěcený je světoznámý houslista. Výborně hraje na housle. Pan Svěcený je hodný člověk. Má hodně houslí. Dozvěděl jsem se, že na housle se dá hrát i prstem. Dnes vystupoval v povrlském kostele. Líbilo se mi to.

Kuba Bělkovský

Jaroslav Svěcený nám hrál na housle a já bych ho chtěla moc pochválit. Líbilo se mi to. Dozvěděla jsem se, že když jsou housle staré, tak líp hrajou, a když jsou nové, tak moc na to hraní nejsou zvyklé.

Sofie Janichová

Dnešní téma: **Cestování a cizí země**

Blíží se nám prázdniny a plno z nás odjíždí na dovolenou do zahraničí. Proto si dnes ukážeme 5 faktů o cizích zemích, které ještě neznáte.

Číslo 5: **Súdán má více pyramid než Egypt**

Súdán má totiž více pyramid, než kterákoli jiná země na světě. V okolí súdánských měst Al Kurru, Nuri, Gebel Barkal a Meroe je alespoň 223 pyramid. Většinou jsou 20 až 30 metrů vysoké a hodně do špičky.

Číslo 4: **Na Aljašce jsou písečné duny**

Národní park Kobuk Valley se nachází 63 kilometrů nad severním polárním kruhem, ale v létě tam může být až 40 stupňů Celsia. Znamená to, že i na Aljašce lze najít písčité duny, které dosahují výšky třiceti metrů. Celkem má písčitá oblast národního parku rozlohu 65 kilometrů čtverečních.

Číslo 3: **Síla Amazonky**

Amazonka pumpuje takové množství vody do Atlantského oceánu, že i když odplujete od ústí řeky 160 kilometrů po moři, pořád dokážete z moře nabrat sladkou vodu.

Číslo 2: **Největší palácový komplex na světě**

Zakázané město byl čínský císařský palác za doby říše Ming až do období dynastie Čching. Je uprostřed Pekingu a nyní se tam nachází muzeum. Během 500 let palác sloužil jako pracovna i domovina císařů. Bylo to také hlavní ústředí čínské vlády. Palác byl postaven v roce 1420 (se stavbou se začalo 1406) a komplex obsahuje 980 budov, 8707 pokojů a rozprostírá se na 720 000 metrů čtverečních.

Číslo 1: **Země, kde se mluví nejvíce jazyky**

Papua - Nová Guinea je země, kde se mluví celkem 750 jazyky. Nejpoužívanější je ale jazyk motu a pidžinská angličtina.

Výlet do Drážďan

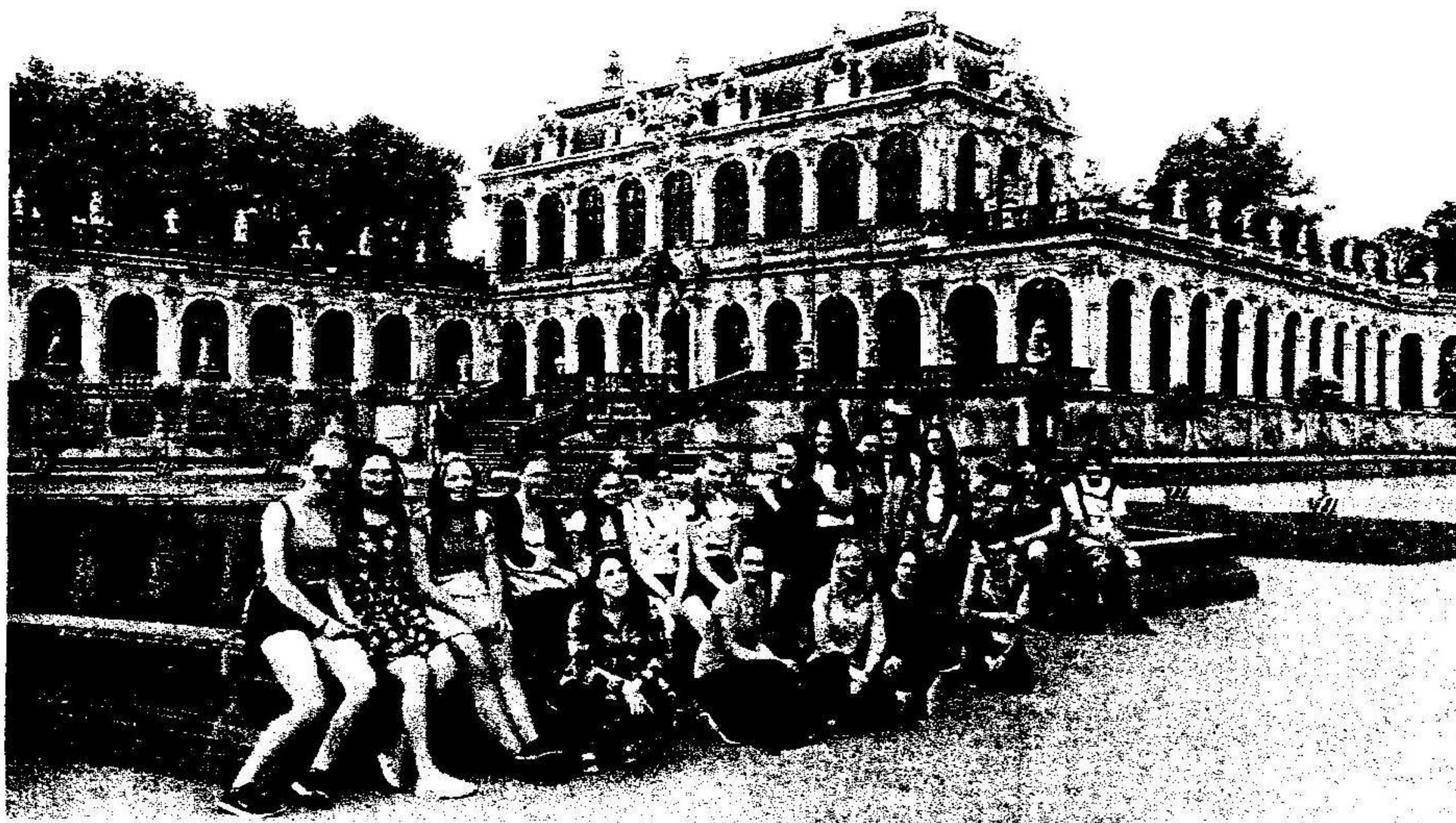
Předposlední týden školy se žáci 8. a 9. třídy vydali na poznávací výlet do Drážďan. Navštívili historické památky, komunikovali s rodilými mluvčími a samozřejmě také nakupovali. Sama za sebe jim musím obrovsky poděkovat a pochválit je za to, že se nebáli vyjet za hranice a překonali svůj strach z částečně neznámé země a řeči, že se snažili dorozumět, ač ne vždy všemu rozuměli, a že se výlet s nimi obešel bez jediného karambolu. Dopadl prostě na jedničku s hvězdičkou.

Jsem na vás všechny právem
pyšná!

M. Strnadová

A jak si výlet užili samotní žáci?

Posud'te sami.

Drážďany jsou krásné město. Je v něm ohromné množství památek. Zato turistů je zde mnohonásobně méně než v Praze, a to dělá Drážďany kouzelnější. Markét si spletla povolání, protože v roli průvodce obstála na jedničku. Nedávala nám dlouhé, nudné a informacemi vyčerpávající proslovy o jednotlivých památkách, ale rychlé, stručné a zajímavé informace, které si člověk zapamatuje. Výhled z kupole stál za to, abych nasedla do výtahu (výtahy nenávidím!) a šla po příkrých schodech, kde jsem měla obavy, že každou chvíli spadnu. Jako každá holka miluju nakupování a i na to se našel čas (na rozdávání ho sice nebylo, ale mám nové plavky!). Výlet se myslím povedl. Díky Markét. (N. Bujná)

Výlet do Německa se mi líbil a moc jsem si ho užila. Konečně jsme mohli uplatnit všechno, co jsme se na hodinách němčiny naučili! Až na krátký rozchod to bylo moc fajn a doufám, že pojedeme i příští rok! (K. Bártlová)

Výlet do Německa se mi moc líbil. Líbily se mi památky, obchodní centrum a vlastně celé město. (T. Krejčí)

Výlet do Německa byl parádní a ráda bych si ho někdy zopakovala. Sice bylo málo času na závěrečný rozchod, ale to památky skvěle vykompenzovaly. Jako bonus na ulici hrál „týpek“ na piano a o kousek dál s doprovodem el. kytary umělec Rybník_ „Let her go“. (A. Šípová)

Výlet do Německa se mi líbil, bylo zajímavé chodit po památkách a dozvědět se něco nového. Akorát se mi nelíbilo, že jsme museli jet výtahem do té kupole kostela. Dobré zakončení výletu nakupováním bylo moc super! (K. Lexová)

Německo byl velmi dobrý nápad, někteří, včetně mě, si to užili. Já osobně jsem byl v Německu poprvé. Škoda, že těchto nápadů nebylo víc. Z kostela Frauenkirche bylo hezky vidět do okolí. (R. Sluka)

Olympijský běh 20. 6. 2018

Středa 20. června. Olympijský běh je tady a my, věrní odkazu našeho nejlepšího maratonce všech dob, Emila Zátopka, jdeme běhat! Letos se na pořádání akce podíleli i samotní žáci a zvládli to na jedničku. Konkrétně deváťáci a sedmáci. Ondra pouštěl jednu hudební pecku za druhou. Tinka a Mája předvedly parádní společnou rozvečku. Matěj K. a Kůra postavili výbornou, ale náročnou trať. Matěj H. s Tinkou dělali skvělé vodiče pro nejmenší běžce a Naty všechny těsně před cílem brutálně ztropila vodním dělem. Navíc si žáci všechno sami moderovali. Zkrátka pecka. Dobře vy!!! Účast byla hojná a těch, kteří to „ošidili“ nakonec nebylo tolik. Třeba se zamyslí a příště poběží také, aby podpořili dobrou věc. Výsledky závodu nakonec nebyly nejdůležitější. Vyhrál každý, kdo doběhl a zúčastnil se. A o to šlo hlavně.

Děkuji všem (žákům a pedagogům) za podporu a ochotnou pomoc při organizaci závodu.

Štěpán Hauzner

Vítězové jednotlivých kategorií:

Kategorie 1. - 3. třída

Chlapci:

1. Michal Smoleňák

Dívky:

1. Kát'a Dlouhá

Kategorie 4. - 5. třída

Chlapci:

1. Filip Svoboda

Dívky:

1. Gabča Francová

Kategorie 6. - 7. třída

Chlapci:

1. Matěj Karvánek

Dívky:

1. Tereza Balážová

Kategorie 8. - 9. třída

Chlapci:

1. Dominik Patka

Dívky:

1. Tina Dalihodová

Kategorie „Elite“ (pedagogický sbor)

Muži:

1. Tomáš Skála

Ženy:

1. Kája Suková

Pohledem organizátora

Už třetím rokem, jak je známo se u nás na škole koná Olympijský běh.

Ani tento školní rok jsme nevynechali a uspořádali jsme tento běh.

Do téhle doby jsem neměla tušení, kolik věcí se musí řádně promyslet a zařídit...

Když jsme společně jako organizační tým s hlavním pořadatelem panem učitelem Hauznerem a Market Strnadovou dokončili poslední detaily k zahájení závodu, závod mohl začít.

Přeskočím teď celý průběh programu, který jsme si pro žáky připravili, protože si jistě všichni představíme, co se odehrávalo... Když budu mluvit sama za sebe a ne za celý tým, tak musím říct, že mi udělalo neskutečnou radost, jak většina žáků přistupovala k samotnému dni. Vládla tam skvělá atmosféra a myslím, že jsme si to všichni naplno užili. Tímto bych chtěla poděkovat všem žákům a učitelům, kteří se zúčastnili tohoto dne a poděkování nesmí chybět ani organizačnímu týmu ve složení pan učitel Hauzner, Market Strnadová, Tina Dalihodová, Matěj Hnízdil, Ondřej Jeníček, Natálie Bujná a Markéta Vlčková.

Díky všem, posádko, a těšíme se na další takto prožitý sportovní den.

Tina D.

Kam o prázdninách

Pozvánky na prázdninové výlety pro vás zpracovali Matěj Hnízdil, Nina Pálinkášová a Tomáš Kreibich

Historický jarmark

Chcete o letních prázdninách zažít trochu středověku?

Podívat se na dobový trh či porovnat síly s šermíři?

Pokud ano, tak vás tímto zveme na tradiční Historický jarmark v Úštěku.

Kdy: sobota 18. 8. 2018

Kde: Úštěk od 9:00 – 22:00

Tiské stěny

Chcete se odreagovat a zapomenout na problémy všedních dnů, jak turistikou, tak přírodou?

Pak tu máme skvělý tip!

Rozmanité tvary skal vás jistě uchvátí!

Tiské stěny jsou pískovcové skalní město nacházející se poblíž obce Tisá. Představují nejdokonaleji vyvinuté skalní město v CHKO Labské pískovce. Lze tam vidět skalní útvary představující různé podoby např. Žába, Želva, Úl apod.

Místo vás jistě okouzlí a budete se sem chtít vracet znovu a znovu.

Vaňovský vodopád

Skvělý tip na prázdninový výlet by mohl být Vaňovský vodopád. Jeho návštěva je velmi působivým zážitkem.

Vodopád se skládá ze dvou čedičových stupňů, které jsou odděleny hlubokou skalní soutěskou. Vodopád je vysoký 26 m, avšak turisticky dostupný je jen dolní čedičový stupeň, ten měří 12 m. Přístup k druhému hornímu stupni je zleva od vodopádu, ale je obtížný, je příkrý a hodně zarostlý. Můžete si povšimnout pozůstatků ze staré turistické cesty. Tato cesta vás zavede nad skalní stěnu rokle. Zde je překrásný pohled na horní stupeň vodopádu. Nejlepší naplánování je těsně po dešti, jelikož průtok vody je slabý.

Střípky z MŠ

Výlet do obory Mstišov

Ve středu 22. května vyjely děti ze třídy ŽABIČKY a SOVIČKY na krásný výlet do obory Mstišov u Dubí.

Děti měly v batůžkách svačinu nejen pro sebe, ale i pro zvířátka. Suchým pečivem, mrkví a jablíčky krmily jeleny evropské, jeleny dybovské, daňky skvrnité, divoká prasata, čínská prasátka, kozy kamerunské, koně, morčátka a králíky.

Některé děti viděly divoká zvířata úplně poprvé, a tak byly bezpochyby nadšené.

Výlet do obory se všem moc líbil.

Děkujeme CK TRYSK za bezpečnou přepravu autobusem a těšíme se na další výlet.

Dětský den od devátáků

V pátek 1. 6. se žáci 9. třídy převlékli do pohádkových kostýmů a vydali se na školní pozemek, kde si pro děti ze školky připravili soutěže. Soutěžilo se v hodů na terč, skoky na míčích, chytání rybiček, hledání kouzelných žabiček, balancování s míčkem, poznávání zvířátek a další. Za soutěžení děti získávaly „kouzelné fazolky“ a za ty si pak mohly v altánku koupit krásné hračky a dobrůtky. Na holčičky zde čekaly sponečky, gumičky, náramky,..... a pro kluky zase různá auta, figurky a další.

O všechny krásné dárečky se postarali rodiče, moc jim za ně děkujeme. Děti z nich měly velkou radost, a když jsou šťastné děti, jsou šťastné i paní učitelky. Také nesmím zapomenout poděkovat žákům 9. třídy, kteří nám v tomto roce již po několikáté pomáhali, jsme jim za jejich pomoc velmi vděčné. Bez nich by se nám totiž nepovedlo pro děti připravit tolik pěkných soutěží. Děkujeme i vedení školy a učitelům, že nám umožňují tuto spolupráci a uvolňují žáky z výuky.

P. uč. Naty

Ohlédnutí

Tvorba časopisu

I přes to že jsme tento předmět zas tak často neměli, moc jsem si ho užil. Díky němu jsem si pořádně vyzkoušel jaké to je pracovat na daném tématu s jasným zadáním. A úplně novou zkušeností byla možnost zpracovávat vlastní rubriku. Což je podle mě dosti důležité. Určitě mě tento předmět naučil plno nových věcí, seznámil mě s novými termíny a přiblížil mi svět žurnalistické tvorby. Řekl bych, že tento předmět mi na střední škole bude chybět a mrzí mě, že jsem ho měl jenom v deváté škole.

O. Jeníček

***** pro říd'u *****

MILÍ ŽÁCI A ZAMĚSTNANCI ŠKOLY ... současní i minulí. Jistě se k vám již doneslo, že paní ředitelka Jaroslava Najmonová definitivně naši školu opouští a bude si už jen užívat zaslouženého "důchodu" to slovo se k ní OPRAVDU nehodí, ale tak to zkrátka je. Já osobně si neumím představit, že už ji ve škole nebudeme potkávat a jsem si jistá, že nejsem sama. No nic. Těžko se k tomu vyjádřím stručně a výstižně, bez emocí. Pěkně to, myslím, nejen za mě vystihli níže jmenovaní.
"Děkuji za všechno a za všechny, paní ředitelko!"

Vaše Buňka

Naše paní ředitelka je velmi hodná. Vždy jsem se těšil na hodiny s ní. Během její služby zde proběhlo mnoho zajímavých akcí na kterých se podílela. Já sice nemám žádné srovnání s jinými řediteli, ale myslím si, že i tak je jedna z nejlepších, kterou jsme mohli mít. Podle mě tu není snad nikdo, kdo by ji neměl rád. Z mého pohledu je ochotná přijmout lidi, takový jaký jsou, ať to je velmi pozitivní.

T. Kreibich

„Paní ředitelko, děkuji vám tímto za 9 let, co jsme vás měli. Byla jste super ředitelka, ale i učitelka. Jste strašně moc hodná a milá a řekl bych, že na vás nikdo na této škole nezapomene.“

O. Jeníček

„Tak velitelko, končíte. Už bylo na čase. Přeci jen jste tu už docela dlouho. Víme, že se Vám bude odcházet těžko. Srovnejte se s tím. Vždyť přece věci přichází a také odchází, podle toho, jak utíkají léta. Základka se vám stala téměř domovem a vaše osobní číslo by mělo být, jako v NHL, vyřazeno z evidence. Byla to příjemná léta. Nám se bude také těžko loučit. Možná i slza ukápne. Uvidíme. Nechtěl jsem do textu zapojit mnoho sentimentu. Tak to ani neudělám. Velitelko. Držte se. Užívejte klidu v důchodu, ale nebuďte klidná zase moc. Nakonec, trochu vzrušení a zážitků udržuje život zábavným. Budeme vzpomínat.“

Za sbor pedagogů, nepedagogů a dalších pracovníků

Jakub Hacko

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky

Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.

TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK

ČR E 16855